

ผลของการใช้ปุ๋ยพืชสดต่อผลผลิตข้าวอินทรีย์และการปลดปล่อยแก๊สมีเทน

Effect of green manure on organic rice yield and methane emission

ดวงสมร ตูลาพิทักษ์^{1*}, พัชรีย์ แสนจันทร์², เกษสุดา เดชภิมล¹, สัจด์ ปัญญาพฤกษ์¹
และ พัฒนาการณ์ วงษ์ทรงยศ²

Duangsamorn Tulaphitak^{1*}, Patcharee Saenjan², Ketsuda dejbhimon², Sa-ngad Panyapruerk¹
and Pattaraporn Wongsongyok²

บทคัดย่อ: วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้ไส้ถั่วอินทรีย์เป็นปุ๋ยพืชสดต่อผลผลิตข้าวหอมมะลิในระบบเกษตรอินทรีย์และการปลดปล่อยแก๊สมีเทน ทำการทดลองในพื้นที่นาเขตน้ำฝนของเกษตรกร ที่บ้านโนนม่วง อ. เมือง จ.ขอนแก่น จัดการทดลองแบบ RCBD ประกอบด้วย 3 คำรับการทดลอง 4 ซ้ำคือ 1) ควบคุม(ไม่ใส่ไส้ถั่ว) ; 2) สับกลบไส้ถั่วอัตรา 2.50 ตันต่อไร่ และ 3) สับกลบไส้ถั่วอัตรา 4.10 ตันต่อไร่ ผลการทดลองพบว่า การสับกลบไส้ถั่วมีผลทำให้ผลผลิตต่อไร่ของข้าวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลผลิตข้าวเพิ่มจาก 310 กิโลกรัมต่อไร่เป็น 403 กิโลกรัมต่อไร่ สำหรับการใส่ไส้ถั่ว 2.50 ตันต่อไร่ และเป็น 453 กิโลกรัมต่อไร่สำหรับการใส่ไส้ถั่ว 4.10 ตันต่อไร่ การสับกลบไส้ถั่วเพื่อเป็นปุ๋ยพืชสดทำให้อัตราการปลดปล่อยแก๊สมีเทนเพิ่มสูงขึ้น มีผลให้ปริมาณแก๊สมีเทนที่ปลดปล่อยออกมาทั้งหมด(TME) มากกว่าคำรับควบคุม ประมาณ 3-4 เท่า โดยพบว่ามีมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของการปลดปล่อยแก๊สมีเทนจะอยู่ในช่วง 0-48 วันหลังจากปักดำ นอกจากนี้ยังทำให้ปริมาณแก๊สมีเทนที่ปลดปล่อยต่อหน่วยผลผลิตข้าว(MPG) และ ศักยภาพในการทำให้โลกร้อน(GWP) สูงกว่าคำรับควบคุม

คำสำคัญ : ปุ๋ยพืชสด, ข้าวอินทรีย์, การปลดปล่อยแก๊สมีเทน

Abstract: The objectives of this research were to study effects of *Sesbania rostrata* as a green manure on rice yield and methane emission from organic rice production. The experiment was conducted in a rain-fed farmer field at Ban Non Muang, Muang district, Khon Kaen province. A randomized Completed Block design with three treatments and four replications was used. The treatments consisted of 1) control (no sesbania incorporation); 2) incorporation of sesbania, 2.50 t rai⁻¹ and 3) incorporation of sesbania, 4.10 t rai⁻¹. The results revealed that incorporation of sesbania debris increased rice yield significantly. Rice yield increased from 310 kg rai⁻¹ to 403 kg rai⁻¹ for 2.50 t rai⁻¹ sesbania amended treatment and 453 kg rai⁻¹ for 4.10 t rai⁻¹ sesbania amended treatment. Incorporation of sesbania as green manure enhanced methane emission rate and

¹ ศูนย์ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40002

¹ Agricultural Development Research Center Northeast Thailand, Faculty of Agriculture, Khon Kaen University, Khon Kaen 40002

² ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40002

² Department of Plant Science and Agricultural Resources, Faculty of Agriculture, Khon Kaen University, Khon Kaen 40002

* Corresponding author: duatul@kku.ac.th

resulted total methane emission increased from three to four times, compared to non-amendment treatment (control). More than 50 percents of total methane was emitted within 48 days after transplanting. Moreover, methane emission per unit rice grain and global warming potential in sesbania amended treatment were higher than non-amendment treatment.

Key words: green manure, organic rice, methane emission

บทนำ

การผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในประเทศไทย ร้อยละ 80 อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งส่วนใหญ่ อยู่ในเขตที่อาศัยน้ำฝน ดินเป็นดินทราย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ดังนั้นการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้นจึงต้องมีการปรับปรุงบำรุงดิน เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน ในระบบเกษตรอินทรีย์การปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของดิน ก็ จะใช้วัสดุอินทรีย์ธรรมชาติ เช่น ฟางข้าว แกลบ ปุ๋ยอินทรีย์ ซึ่งต้องใช้ในอัตราที่สูงและสูงกว่าปริมาณคอกขี้และฟางที่ผลิตได้ในนามากจึงจะสามารถเพิ่มผลผลิตของข้าวให้สูงขึ้นได้ การปลูกพืชตระกูลถั่วเพื่อเป็นปุ๋ยพืชสดจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน โดยไสนอพรักัน (*Sesbania rostrata*) เป็นปุ๋ยพืชสดที่ใ้ใช้ดีสำหรับนาข้าว แต่การไถกลบปุ๋ยพืชสดลงไปในดินจะก่อให้เกิดแก๊สมีเทนขึ้นอย่างมาก ซึ่งเป็นสาเหตุของภาวะโลกร้อน การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของการสับกลบไสนอพรักันต่อผลผลิตข้าวอินทรีย์ และปริมาณการปลดปล่อยแก๊สมีเทนจากการไถกลบไสนเพื่อเป็นข้อมูลในการหาแนวทางในการจัดการการใช้ปุ๋ยพืชสดเพื่อลดการปลดปล่อยแก๊สมีเทน

วิธีการศึกษา

ทำการทดลองในพื้นที่นาของเกษตรกรในเขตนาข้าว ที่บ้านโนนม่วง ต. สีลา อ.เมือง จ. ขอนแก่น ในฤดูนาปี 2552 ดินเป็นชุดดินร่อยเอ็ด (Paleaquults) โดยก่อนทำนาได้หว่านเมล็ดไสนอพรักัน

กัน สับกลบไสน เมื่ออายุ 60 วัน และปักดำข้าวหอมมะลิ 105 วางแผนการทดลองแบบ RCBD จำนวน 4 ซ้ำ 3 ดำรับการทดลอง คือ 1) ควบคุม(ไม่สับกลบไสน) 2) สับกลบไสน อัตรา 2.50 ตันต่อไร่ และ 3) สับกลบไสนอัตรา 4.10 ตันต่อไร่ เก็บตัวอย่างแก๊สจากนาข้าว โดยวิธี closed chamber ทุกสัปดาห์จนกระทั่งเก็บเกี่ยว วิเคราะห์ความเข้มข้นของแก๊สมีเทนด้วยเครื่อง Gas Chromatograph ที่ติดตั้งคอลัมน์ Porapak N และ Flame Ionization Detector (FID) (พัชรีและคณะ, 2545) คำนวณหา อัตราการปลดปล่อยแก๊สมีเทน (CH_4 emission rate) ตลอดฤดูปลูก ปริมาณการปลดปล่อยแก๊สมีเทนทั้งหมด (total CH_4 emission, TME) (Saenjan et al., 2002) ปริมาณการปลดปล่อยแก๊สมีเทนต่อหน่วยผลผลิตข้าว ($\text{gCH}_4 \text{ kg}^{-1} \text{ grain}$, MPG) (พัชรีและคณะ, 2547) ปริมาณการปลดปล่อยแก๊สมีเทนต่อหน่วยน้ำหนักไสน ($\text{gCH}_4 \text{ kg}^{-1} \text{ sesbania}$, MPS) และศักยภาพในการทำให้โลกร้อน (global warming potential, GWP) (Freibauer, 2008) วัดผลผลิตและดัชนีผลผลิตข้าวหลังเก็บเกี่ยว

ผลการศึกษาและวิจารณ์

ผลผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์

การใส่ไสนเพื่อเป็นปุ๋ยพืชสดในนาข้าวมีผลทำให้จำนวนรวงต่อพื้นที่และน้ำหนัก 1000 เมล็ดมากกว่าดำรับควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Table 1) การใส่ไสนที่อัตรา 4.10 ตันต่อไร่จะให้จำนวนรวงต่อพื้นที่มากที่สุดคือ 198 รวงต่อตารางเมตร ซึ่งส่งผลทำให้ผลผลิตข้าวต่อไร่ของดำรับที่ใส่ไสน 4.10 ตันต่อไร่สูงที่สุด คือ 453 กิโลกรัมต่อไร่ นอกจากนี้การใช้

โสนเป็นปุ๋ยพืชสด ยังทำให้จำนวนเมล็ดต่อรวงสูงกว่า
 คำรับควบคุมแต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

อัตราการปลดปล่อยแก๊สมีเทนจากนาข้าว

การใช้โสนเป็นปุ๋ยพืชสดมีผลทำให้อัตราการ
 ปลดปล่อยแก๊สมีเทนจากนาข้าวสูงกว่าคำรับควบคุม
 ตั้งแต่เริ่มปักดำจนกระทั่งเก็บเกี่ยว (Figure 1) โดยจะ
 เห็นได้ชัดเจนในระยะแรกหลังปักดำ จากกราฟ
 สามารถที่จะแบ่งการปลดปล่อยออกมาเป็น 3 ระยะคือ
 ระยะแรกตั้งแต่การสับกลบโสนลงไปนานจนถึงที่ 26
 วันหลังปักดำ ระยะนี้อัตราการปลดปล่อยจะเกิดขึ้น
 อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะแปลงที่ใส่โสนอัฟริกันอัตรา
 การปลดปล่อยจะสูงกว่าคำรับควบคุมอย่างมาก แก๊ส
 มีเทนที่เกิดขึ้นในช่วงนี้จะเกิดจากการย่อยสลายภายใต้
 สภาพน้ำขังของชั้นส่วนโสนที่สามารถย่อยสลายได้ง่าย
 เช่น ใบและเปลือกของโสน ซึ่ง มีองค์ประกอบที่สำคัญ
 คือ น้ำตาลและเซลลูโลส ทำให้เป็นแหล่งของคาร์บอน
 สำหรับจุลินทรีย์ และแก๊สมีเทนที่ปลดปล่อยออกมา
 ในช่วงนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของฟองอากาศ (Taja,
 1994) ระยะที่สองคือตั้งแต่ 26-47 วัน ระยะนี้เป็นระยะ
 ที่ต้นข้าวเจริญเติบโตทำให้การปลดปล่อยมีเทนส่วน
 ใหญ่จะผ่านทางต้นข้าว ระยะที่สาม เป็นระยะที่การ
 ปลดปล่อยจะลดลงอย่างมากทั้งนี้เนื่องจากเป็นช่วงที่
 น้ำในนาแห้ง แก๊สออกซิเจนสามารถที่จะซึมผ่านลงไป
 ในดินได้ทำให้การเกิดมีเทนลดลง จากกราฟ พบว่า
 มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของแก๊สมีเทนจะปลดปล่อย
 ออกมาในช่วง 48 วันหลังการปักดำ

ปริมาณการปลดปล่อยแก๊สมีเทน

ปริมาณแก๊สมีเทนที่ปลดปล่อยออกมา
 ทั้งหมดจากแปลงควบคุม 9.97 กรัมมีเทนต่อตาราง
 เมตร ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทยประมาณ 1.5
 เท่า (Chairaj, 1994) และต่ำกว่าแปลงที่ขังน้ำตลอดเวลา
 ประมาณ 2 เท่าในชุดดิน Paleaquults เหมือนกัน
 (Saenjan et al., 2002) การใส่โสนลงไปนานข้าว มีผล
 ทำให้ปริมาณการปลดปล่อยมีเทนทั้งหมดมากกว่า
 คำรับควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในแปลงที่
 ใส่โสน 4.10 ต้นต่อไร่มีปริมาณมีเทนปลดปล่อยสูงสุด

คือ 42.26 กรัมมีเทนต่อตารางเมตร ซึ่งคิดเป็นประมาณ
 4 เท่าของปริมาณที่ปลดปล่อยออกมาจากคำรับควบคุม
 ส่วนคำรับที่ใส่โสน 2.50 ต้นต่อไร่ปลดปล่อยออกมา
 28.25 กรัมมีเทนต่อตารางเมตรคิดเป็น 3 เท่าของคำรับ
 ควบคุม (Table 2)

ปริมาณการปลดปล่อยแก๊สมีเทนต่อหน่วย
 ผลผลิตข้าว (methane emission per unit grain, MPG)
 เป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงปริมาณแก๊สมีเทนที่ปลดปล่อย
 ออกมาต่อผลผลิตข้าว 1 กิโลกรัม จากการทดลอง
 พบว่าการใส่โสนมีผลทำให้ค่า MPG สูงขึ้นโดยคำรับที่
 ให้ค่า MPG สูงสุดคือคำรับที่ใส่โสน 4.10 ต้นต่อไร่
 รองลงมาคือคำรับที่ใส่โสน 2.50 ต้นต่อไร่ ส่วนค่า
 ศักยภาพในการทำให้โลกร้อน (global warming
 potential, GWP) พบว่า ผลผลิตข้าว 1 กิโลกรัมมี
 ศักยภาพทำให้เกิดโลกร้อน 0.32-0.94 kg C_{eq} โดย
 คำรับที่ใส่โสนอัตรา 4.10 ต้นต่อไร่ มีศักยภาพในการ
 ทำให้เกิดโลกร้อนสูงสุด คือ 0.94 kg C_{eq} kg⁻¹ grain
 รองลงมา คือ คำรับที่ใส่โสน 2.50 ต้นต่อไร่และคำรับ
 ควบคุมตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Zou et al. (2005) ที่
 รายงานว่า การใส่วัสดุอินทรีย์ปรับปรุงดินในนาข้าวจะ
 เพิ่ม GWP สุทธิอย่างมาก

ปริมาณการปลดปล่อยมีเทนต่อหน่วยน้ำหนัก
 ของปุ๋ยพืชสด (methane emission per unit of green
 manure, MPS) เป็นดัชนีที่คำนวณจากปริมาณแก๊ส
 มีเทนที่ปลดปล่อยออกมาต่อน้ำหนักปุ๋ยพืชสดที่ใส่ 1
 กิโลกรัม จากการทดลองพบ คำรับที่ใส่โสนทั้งสอง
 คำรับมีค่า MPS ไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่มีแนวโน้ม
 ว่าในคำรับที่ใส่โสนอัตรา 4.10 ต้นต่อไร่ ให้ค่า MPS
 สูงกว่าคำรับที่ใส่โสนอัตรา 2.50 ต้นต่อไร่ ทั้งนี้อาจ
 เป็นผลตกค้างจากการใส่หินฟอสเฟต (7.2 kg P₂O₅ /ไร่) ลง
 ไปในแปลงทดลองก่อนปลูกโสนในแปลงที่สับกลบ
 โสน 4.10 ต้นต่อไร่ ทำให้ค่า pH ของดินในแปลงที่ใส่
 โสน 4.10 ต้นต่อไร่ สูงกว่าแปลงใส่โสน 2.50 ต้นต่อไร่
 ทำให้ส่งเสริมการทำงานของจุลินทรีย์ในการย่อยสลาย
 ให้ดีขึ้น (Murakami et al., 2005)

สรุป

การสับกลบโสนเพื่อเป็นปุ๋ยพืชสดมีผลทำให้ผลผลิตต่อไร่ของข้าวเพิ่มสูงขึ้นและอัตราการปลดปล่อยแก๊สมีเทนเพิ่มสูงขึ้น ประมาณ 3-4 เท่าของค่ารับควบคุมโดยมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์จะปลดปล่อยออกมาในช่วง 0-48 วันหลังจากปักดำ นอกจากนี้การสับกลบยังทำให้ปริมาณแก๊สมีเทนที่ปลดปล่อยต่อหน่วยผลผลิตข้าว(MPG) สูงกว่าค่ารับควบคุม มีผลทำให้ค่า GWP เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น ในการใช้ปุ๋ยพืชสดสำหรับนาข้าว นั้นควรจะมีกรรมวิธีที่ทำให้มีการปลดปล่อยแก๊สมีเทนน้อยที่สุด

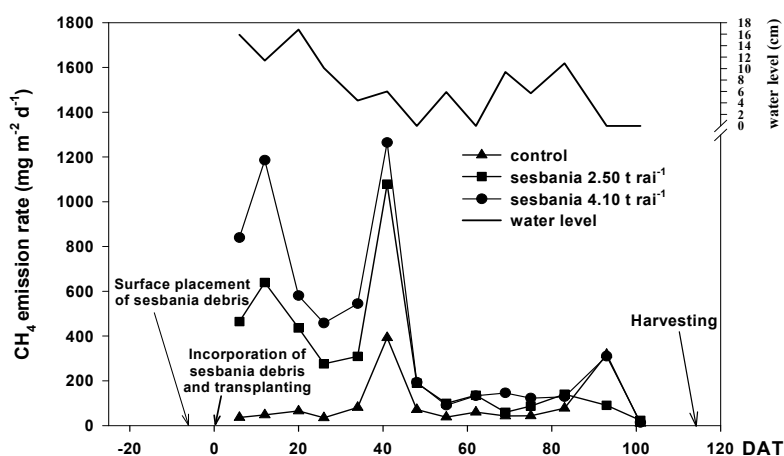
เอกสารอ้างอิง

- พัชรี แสนจันทร์, ดวงสมร ตุลาพิทักษ์, เทพฤทธิ์ ตุลาพิทักษ์, และศุภชัย ตั้งชูพงศ์. 2545. ปริมาณการปลดปล่อย CH_4 จากนาข้าวเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. รายงานฉบับสมบูรณ์. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 138 น.
- พัชรี แสนจันทร์ และ ชนะ ศรีสมภาร. 2547. ผลตอบแทนการผลิตข้าวจากนาที่มีการลดการปลดปล่อยมีเทน. วารสารเกษตร 20 : 259-271.
- Chairaj, P. 1994. Research Report: A Cooperative Project on Methane Emission from Rice Paddy Fields. Department of Agriculture, Ministry of Agriculture and Cooperatives, Thailand and Department of Environmental Science, Japan.
- Freibauer, N.2008. Design an observation strategy for N_2O . Spring New York. 203 : 135-151.
- Murakami, M. Y. Furukawa, and K. Inubushi. 2005. Methane production after liming to tropical acid peat soil. Soil Sci. Plant Nutr. 51 : 697-699.
- Saenjan, P., D.Tulaphitak, T .Tulaphitak, S. Tangchupong, and S. Jearakongman. 2002. Methane emission from farmers' paddy fields as a basis for appropriate mitigation technologies. 17th World Congress of Soil Science, 14-21 August 2002. Bangkok, Thailand (0273.pdf)(11 pages).
- Taja, D. 1994. Methane Emission from the Sandy Paddy Soil in Northeast Thailand. M.Sc. Thesis, Khon Kaen University, Khon Kaen.
- Zou, J., Y. Huang, and J. Jiang. 2005. A 3-year measurement of methane and nitrous oxide emission from rice paddies in China: Effect of water regime, crop residue, and fertilizer application. Global Biogeochem. Cycles. 19, GB2021, doi:10.1029/2004GB002401.

Table 1 Yield and yield components of KDML 105 rice from rain-fed paddy field in year, 2009 as affected by *Sesbania rostrata* amended.

Treatments	No. of grain per panicle	No. of panicle per m ²	1000 grain weight(g)	Grain yield (kg rai ⁻¹)
Control	139.15	137.00 b	27.36 b	310 b
Sesbania 2.50 t rai ⁻¹	163.70	190.75 a	27.90 a	403 a
Sesbania 4.10 t rai ⁻¹	173.05	198.75 a	27.79 ab	453 a
LSD (0.05)	ns	*	*	*
CV(%)	21.25	6.78	0.92	13.65

Means in a the same column followed by a common letter at the same column are not significantly different by LSD at p < 0.05

Figure 1 Methane emission rate from rain-fed paddy field in 2009 as affected by different rate of *Sesbania rostrata* amended.**Table 2** Total methane emission(TME), methane emission per unit grain (MPG), global warming potential I(GWP) and methane emission per unit of green manure (MPS) from rain-fed paddy field in 2009 as affected by *Sesbania rostrata* amended.

Treatments	TME (gCH ₄ m ⁻²)	MPG (gCH ₄ kg ⁻¹ grain)	GWP (kgC _{eq} kg ⁻¹ grain)	MPS (gCH ₄ kg ⁻¹ sesbania)
Control	9.97 b	51.46	0.32	-
Sesbania 2.50 t rai ⁻¹	28.25 ab	112.15	0.70	45.69
Sesbania 4.10 t rai ⁻¹	42.26 a	149.27	0.94	49.21
LSD(0.05)	*	ns	ns	ns
CV(%)	46.51	45.08	45.08	50.07

Means in a the same column followed by a common letter at the same column are not significantly different by LSD at p < 0.05